

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Pfv.II.20.756/2025/7.

A tanács tagjai: dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna a tanács elnöke

dr. Osztovits András előadó bíró

dr. Darákné dr. Nagy Szilvia bíró

dr. Hajdu Edit bíró

dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A kérelmező: kérelmező1 (cím1)

A kérelmező képviselője:

Dr. Subasicz Éva Ügyvédi Iroda (cím2., ügyintéző: dr. Subasicz Éva ügyvéd)

A kérelmezett: kérelmezett (cím3)

A kérelmezett képviselője:

Dr. Jenei László Ügyvédi Iroda (cím4., ügyintéző: dr Jenei László ügyvéd)

A per tárgya: jogellenesen visszatartott gyermek visszavitele

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

kérelmezett

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 50.Pkf.631.872/2025/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 22.Pk.500.274/2024/42.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős végzést hatályában fenntartja.

Kötelezi a kérelmezettet, hogy 15 napon belül fizessen meg a kérelmező részére 457.370 (négy százötvenhétezer-háromszázhetven) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A kérelmező és a kérelmezett (továbbiakban: felek) 2012. október 26-án kötöttek házasságot. Házasságukból 2013. március 31-én Á., 2015. február 3-án Á.1, 2018. április 17-én A. J., 2020. december 14-én E. utónevű gyermekeik születtek. A gyermekek i.-magyar Á.polgárok, I.-ben jártak iskolába, illetve óvodába, a család szokásos tartózkodási helye I.-ben volt.

[2] 2023. október 7-én a H. háborús konfliktust kezdeményezett. A felek megállapodtak abban, hogy a helyzet kiszámíthatatlansága elől a gyermekeket biztonságos helyre menekítik, ezért a kérelmezett kérésére a kérelmező beleegyezett a gyermekek kérelmezett-tel együttes Magyarországra utazásában. A tartózkodás időtartamát a jövőbeli bizonytalan tényezők miatt nem határozták meg.

[3] A kérelmezett a gyermekekkel a Magyar Külügyminisztériumtól kért és kapott konzuli védelem keretében érkezett B.-re

[4] Magyarországra történő érkezést követően a felek közös döntése alapján a kérelmezett 2023. december 27-én egyéves lakásbérleti szerződést kötött. bérleti szerződést kötött. A kérelmező rendszeresen látogatta őket, anyagi támogatást nyújtott számukra, 2024 májusáig havonta kb. 1.500.000 forint összeget utalt a kérelmezettnek. A kérelmező hozzájárult ahhoz is, hogy a gyermekek részére magyar nyelvű okiratok kerüljenek kiállításra. 2023 decemberétől Á. és Á.1 általános iskolába, A. és E. óvodába kezdtek járni.

[5] 2024 májusában a kérelmező Magyarországra utazott. A kérelmezett akkor közölte vele, hogy szeretne elválni, kapcsolatuk helyreállítására reményt nem lát, a korábban igénybe vett párterápia is eredménytelen volt. Tájékoztatta a kérelmezőt arról is, hogy nem tér vissza a gyermekekkel I.-be, Magyarországon kíván maradni. A kérelmező kérte a gyermekek I.-be való visszatérését, és kijelentette, hogy nem járul hozzá a további magyarországi tartózkodásukhoz.

A kérelmező kérelem és a kérelmezett védekezése

[6] A kérelmező kérelmében azt kérte, hogy a bíróság rendelje el a közös kiskorú gyermekek visszavitelét szokásos tartózkodási helyükre, I. területére a gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, Hágában 1980. október 25. napján kihirdetett szerződés (a továbbiakban: Hágai Egyezmény) 12. cikke alapján.

[7] Kérelme megalapozásául az alábbiakat adta elő.

[8] A gyermekek szokásos tartózkodási helye I.. A kialakult helyzetre tekintettel ideiglenesen hozzájárult a Magyarországra utazáshoz, illetve tartózkodáshoz, de nem járult hozzá a Magyarországon történő végleges letelepedésükhöz. A kérelmező a visszavitelt megtagadta. a bíróság rendelje el a gyermekek szokásos tartózkodási helyre való visszavitelét.

[9] A kérelmezett a kérelem elutasítását kérte. A gyermekeket a kérelmező hozzájárulásával hozta Magyarországra, tehát tartózkodásuk nem jogellenes. Amennyiben a bíróság a visszatartás jogellenes voltát megállapítja, hivatkozott a gyermekek érdeksérelmére [Hágai Egyezmény 13. cikk b) pont], a háborús helyzet miatt a gyermekek testi épsége, élete veszélyeztetett.

Az első- és másodfokú határozat

[10] Az elsőfokú bíróság végzésével kötelezte a kérelmezettet, hogy a kiskorú gyermekeket a szokásos tartózkodási helyükre I.-be vigye vissza.

[11] A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megállapította, hogy a kérelmezett a rá rótt bizonyítási kötelezettségnek [a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény

265. § (1) bekezdés] eleget tett: bizonyította, hogy a gyermekeket a kérelmezett a hozzájárulása hiányában tartja Magyarországon.

[12] Tényként állapította meg, hogy a gyermekek szokásos tartózkodási helye I. és az sem vitatott, hogy Magyarországra hozataluk időpontjában a gyermekek szülői felügyeleti jogával mindkét szülő rendelkezett. Tény az is, hogy a kérelmező a Magyarországra történő utazáshoz, valamint a gyermekek óvodába, iskolába járásához hozzájárult. Az azonban a peradatokból nem bizonyított, hogy ezzel egyben – előzetesen - a hozzájárulását adta a gyermekek hosszabbtávú életvitelszerű magyarországi tartózkodásához, illetve magyarországi szokásos tartózkodási helyéhez.

[13] A fentiek alapján 2024 májusáig a gyermekek jogszerűen tartózkodtak Magyarországon. Attól az időponttól kezdve viszont, hogy a kérelmezett az életközösség megszüntetése mellett az I.-be való visszatérést is megtagadta, a gyermekek korábbi jogszerű Magyarországon tartózkodása a visszatartás miatt jogellenessé vált. A kérelmezett egyoldalú döntésével a gyermekeket Magyarországon visszatartotta, ezzel megsértette a kérelmező szülői felügyeleti jogát.

[14] Az elsőfokú bíróság a kérelmezett védekezésére tekintettel vizsgálta, hogy fennállnak-e a visszavitel megtagadásának a Hágai Egyezmény 13. cikkének b) pontjában foglalt feltételei. A rendelkezésre álló bizonyítékokat, így különösen az i. központi hatóság állásfoglalására és az Igazságügyi Minisztérium Nemzetközi Magánjogi Főosztályának tájékoztatására figyelemmel azt állapította meg, hogy a gyermekek megváltozott helyzetben ugyan, de a korábban megszokott körülmények közé térhetnek vissza szokásos tartózkodási helyükre, I.-be. A magyarországi és i. viszonyok között különbség nem indokolja a visszavitel megtagadását, tekintettel arra, hogy a felek a komoly veszélyek kialakulásával terhelt i. helyzettel már akkor tisztában voltak, amikor 2013-tól gyermekeik tartózkodási helyeként ezt az országot választották.

[15] Az elsőfokú bíróság mindezekre figyelemmel azt állapította meg, hogy a kérelmezett 2024 májusától a kérelmező hozzájárulása nélkül jogellenesen tartja vissza Magyarországon a gyermekeket, a kérelmezett sem a Hágai Egyezmény 13. cikkének a), sem pedig a 13. cikk b) pontja szerinti – a visszavitel megtagadására okot adó – körülményt nem igazolt, ezért elrendelte a gyermekek szokásos tartózkodási helyükre, I.-be történő visszavitelét.

[16] A kérelmezett fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését – annak főtárgya tekintetében – helybenhagyta.

[17] A fellebbezés indokaira tekintettel úgy ítélte: a szülői felelősséget érintő nemzetközi igazságügyi együttműködésről szóló 2021. évi LXII. törvény 11. §-a értelmében nemperes eljárásokban a Pp. szabályait a polgári nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel kell alkalmazni. A Pp. 202. §-a jelen nemperes eljárásban, figyelemmel a hivatkozott eltérésekre, nem alkalmazható, figyelemmel arra is, hogy ez a nemperes eljárás nem osztható perfelvételi és érdemi szakra. Az elsőfokú bíróság az eljárás későbbi szakaszában is folytathat bizonyítást, arra is tekintettel, hogy az eljárást soron kívül kell lefolytatnia, illetve befejeznie.

[18] A kérelmezett nem tudta bizonyítani, hogy a kérelmező ráutaló magatartással hozzájárult volna a gyermekek életvitelszerű Magyarországon tartózkodásához (írásbeli hozzájárulás fel sem merült). A hozzájáruló, jóváhagyó nyilatkozatnak kifejezettnek, egyértelműnek és kétséget kizárónak kell lennie. Ezzel szemben a kérelmező kétséget kizáróan igazolta azt, hogy legkésőbb 2024 májusában egyértelművé tette a kérelmezett számára: a továbbiakban nem járul hozzá ahhoz, hogy a gyermekek Magyarországon tartózkodjanak, így a kérelmezett ezen időponttól kezdődően jogellenesen tartotta vissza a gyermekeket Magyarországon.

[19] A másodfokú bíróság a Hágai Egyezmény 13. cikkének b) pontjára történő hivatkozással kapcsolatban a gyermekek háborús környezetbe való visszavitele vonatkozásában visszautalt a kérelmező észrevételében említett 50.Pkf.632.014/2025/10. számú, hasonló elvi alapon hozott másodfokú bírósági határozat indokolásában foglaltakra.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[20] A kérelmezett felülvizsgálati kérelmében a jogerős végzés hatályon kívül helyezését és a kérelmet elutasító határozat meghozatalát, valamint a jogerős végzésében megállapított perköltség mérséklését kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős végzés a Pp. 202. § (1) – (3) bekezdéseibe, 381. §-ába, 2017. évi CXVIII. törvény 1. § (3) bekezdésébe, 2021. évi LXII. törvény 11. §-ába, a Hágai Egyezmény 13. cikk b) pontjába, az ENSZ Gyermejjogi Egyezmény 12. cikkébe, valamint a Kúria Pfv.II.22.593/2017. számú határozatában foglalt jogértelmezésre tekintettel jogszabálysértő.

[21] Utalt arra, hogy a 2017. évi CXVIII. törvény 1. § (3) bekezdése valóban úgy rendelkezik, hogy nemperes eljárásban nem különül el perfelvételi és érdemi szak, de ez nem jelenti azt, hogy a Pp. 202. §-át ne kellene alkalmazni. Ez utóbbi jogszabályhely a beadványokra vonatkozóan tartalmaz korlátozásokat, amelyek nem kizárólag a perfelvételhez kötődnek, hanem általános érvényűek. A nemperes eljárás soronkívülisége nem jogosítja fel a bíróságot, hogy formailag érvénytelen, hatálytalan beadványokra bizonyítást, eljárási cselekményt alapozzon, különösen, ha ez az ellenfél jogait korlátozza, az eljárást elhúzza vagy az eljárási egyensúlyt megbontja.

[22] Az elsőfokú bíróság a kérelmező 2024. december 5-én kelt beadványa alapján rendelte el a Külügyminisztérium újbóli megkeresését. Ez az intézkedés nem csak jogszabálysértő, hanem a tisztességes eljárás követelményét is sérti, mert az egyik fél hatálytalan beadványa alapján rendelt el új bizonyítást, ezzel indokolatlanul meghosszabbítva az eljárást, valamint a döntést olyan dokumentumra alapította, amely nem volt nyilvános az eljárásban.

[23] A kérelmezett az anyagi jogszabálysértések körében arra utalt, hogy az eljáró bíróságok nem megfelelő módon vették figyelembe a kérelmező ráutaló magatartását, amelynek során vállalta a magyarországi lakásbérlet költségeit, kezdeményezte a magyarországi ingatlanvásárlást, támogatta a családtagjait és tudomásul vette a gyermekek iskolai beiratkozását. A kérelmezett utalt arra is, hogy a gyermekek meghallgatását

megelőzően a kérelmező súlyosan befolyásolta őket, az elsőfokú bíróság ezzel nem biztosította a gyermekek véleményének a valóságát.

[24] Az eljáró bíróságok jogszabálysértő módon foglaltak állást az i. háborús helyzettel kapcsolatban is, nem várták be a Külügyminisztérium újabb állásfoglalását, a döntés indokolásában nem is hivatkoztak arra, a háborús helyzetet alapjaiban félreismerték, a legfrissebb terrortámadásokról és rakétatámadásokról nem tettek említést. Állította, hogy a visszavitel a gyermekek súlyos fizikai és pszichikai veszélyeztetését jelentené.

[25] A kérelmezett kérte a jogerős végzésben meghatározott másodfokú perköltség mérséklését arra hivatkozással, hogy a másodfokú eljárás során tárgyalás tartására nem került sor, a kérelmező egy írásbeli beadványt nyújtott be, az ügy érdemi vizsgálata a másodfokú bíróság részéről szűkkörű vizsgálatra szorítkozott.

[26] A kérelmező felülvizsgálati kérelmében a jogerős végzés hatályában fenntartását kérte. Állította, hogy a jogerős végzés a kérelmezett által hivatkozott indokokból nem jogszabálysértő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[27] A Kúria a jogerős végzést a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta.

[28] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

[29] A kérelmezett az eljárásjogi jogszabálysértést a kérelmező egy konkrét, 2024. december 5-én előterjesztett indítványának teljesítésében jelölte meg, állítva, hogy azt, mint a Pp. 202. §-a alapján hatálytalan beadványt az elsőfokú bíróságnak figyelmen kívül kellett volna hagynia.

[30] A Pp. a perkoncentráció, a per megfelelő előkészítése érdekében az írásbeli kommunikáció szerepét egyrészt növeli, másrészt részletesebb és feszebb szabályozással látja el. Az írásbeli nyilatkozatok megtételére szolgáló Pp. 114. §-a szerinti beadványoknak megteremti egy speciális típusát, az ún. perfelvételi iratokat. A perfelvételi iratok olyan beadványok, amelyek a kereset vagy ellenkérelem érdemére vonatkozó, azaz a Pp. 181. § (1) bekezdése szerint perfelvételi nyilatkozatnak minősülő nyilatkozatokat tartalmaznak. A perfelvételi iratok a perfelvételi szakban terjeszthetők elő és a tárgyalás írásbeli előkészítésére szolgálnak. A törvény az egyes perfelvételi iratfajtákat az abban előterjesztendő vagy előterjeszthető perfelvételi nyilatkozatok tartalma, a benyújtásának eljárásjogi feltételei szempontjából speciális szabályozással látja el, amikre a Pp. 114. §-ában meghatározott alaki szabályok is vonatkoznak.

[31] A másodfokú bíróság helyesen utalt arra, hogy jelen nemperes eljárásban a 2021. évi LXII. törvény 11. §-a alapján a Pp. szabályait a polgári nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel kell alkalmazni. Ebben a nemperes eljárásban nincs perfelvételi és érdemi tárgyalási szak, ami már önmagában azt támasztja alá, hogy kifejezetten a perfelvételi szakban alkalmazandó Pp. 202. § a jelen nemperes eljárásra nem irányadó, így ez okból a jogerős végzés nem jogszabálysértő és nem sérti a 2021. évi LXII. törvény 11. §-t sem.

[32] Ami pedig a Külügyminisztérium ismételt megkeresését illetően a tisztességes eljárás alapelvei megsértésére való hivatkozást illeti, a kérelmezett a fentiek szerint megalapozatlanul sérelmezte a Pp. 202. § megsértését, ezt meghaladóan a tisztességes eljárásra vonatkozó konkrét jogszabályhelyet nem jelölt meg, a Kúria az okfejtését érdemben nem vizsgálhatta [Pp. 413. § (1) bekezdés b) pont].

[33] A kérelmezett sérelmezte a Pp. 381. §-a megsértését is. A hivatkozott jogszabályhely az (elsőfokú) ítélet mérlegelhető hatályon kívül helyezése eljárásjogi szabálysértés miatti általános eljárásjogi jogszabályát tartalmazza. A kérelmezett jogi érvelést a Pp. 202. § megsértését meghaladóan a konkrét megjelölt jogszabályhely körében nem fejtett ki, a Kúria a vizsgálatot mellőzte [Pp. 413. § (1) bekezdés b) pont].

[34] A jelen nemperes eljárásban a bizonyítási kötelezettség a Pp. főszabályának felel meg: az állítását az arra hivatkozó félnek kell bizonyítania [Pp. 265. § (1) bekezdés].

[35] Az eljárásban a kérelmezőt terheli a Hágai Egyezmény 3. cikke törvényi feltételeinek bizonyítása, ezek bizonyítási hiánya a kérelem elutasításához vezet, bizonyítottsága esetén viszont a bíróság rendelkezik a gyermek szokásos tartózkodási hely Á.ába való visszaviteléről. A főszabály alóli kivétel – a visszavitel megtagadása (Hágai Egyezmény 13. cikk) – bizonyítása az arra hivatkozó kérelmezettet terhén van, neki kell bizonyítania, hogy a visszavitel a gyermeket, illetve érdekét súlyosan sérti.

[36] A felülvizsgálati kérelem anyagi jogi jogszabálysértésként nem hivatkozik a Hágai Egyezmény 3. cikke megsértésére, a jogvita elbírálásánál tehát abból kell kiindulni, hogy a gyermekek visszatartása jogellenes. A Kúria a kérelmezett érvelését a kérelmező ráutaló magatartással való hozzájárulására ezért nem vizsgálhatta [Pp. 413. § (1) bekezdés b) pont].

[37] A kérelmezett ebben a körben két kúriai döntésre is hivatkozott. A Kúria Pfv.II.22.593/2017. sz. ügyben hozott határozatban és jogerős végzésben kifejtett jogi okfejtés azonos: a jogellenes gyerekelvitellel kapcsolatos jogvitában a szokásos tartózkodási hely megváltoztatása körében a másik szülő hozzájárulásának egyértelműnek és kifejezetten kell lennie, ennek hiányában nem állapítható meg a hozzájárulás ténye és így a szokásos tartózkodási hely megváltoztatásának jogszerűsége. A megjelölt BH2018.227 kúriai határozat tényállása pedig eltérő: az adott ügyben a hozzájáruló nyilatkozat írásba foglaltságának volt jelentősége (sms forma), a ráutaló magatartás körében az ügyszabálysértés kizárt.

[38] A Hágai Egyezmény 13. cikk b) pontja körében a kérelmezett a megtagadási ok alapjául az i. háborús helyzetre, a biztonsági körülményekre hivatkozott, a felülvizsgálati kérelmében a gyermekek meghallgatásának körülményeit (befolyásolás) is sérelmezte.

[39] A gyermek meghallgatását a 2021. évi LXII. törvény 17. § (1) bekezdése írja elő, előadását a bíróság a per egyéb adataival együtt értékeli. A jelen ügyben a gyermekek meghallgatása a felek és jogi képviselőik távollétében történt. A jogerős végzés helyesen foglalt állást az állítás bizonyíthatatlan voltáról: a gyermekek hónapok óta a kérelmezett környezetében éltek, a gyermekek válaszaiból vagy magatartásukból az apai befolyásolásra még az utalás szintjén sem lehet következtetést levonni.

[40] I. Á. biztonságára vonatkozó hivatkozást, mint a Hágai Egyezmény 13. cikk b) pontját megalapozó visszavitel megtagadási okot a Kúria egy korábbi, de ugyancsak a 2023. október 7. utáni helyzetre hivatkozás miatt a Pfv.II.20.552/2025/16. számú végzésében vizsgálta.

[41] A Kúria a határozatában két mérlegelendő gyermeki érdek szembenállását értékelte: a szokásos tartózkodási helyre való visszavitelt, illetve a gyermek biztonságos fejlődését, azaz mikor tekinthető egy fegyveres konfliktus olyan súlyúnak, amely a teljes országban a gyermek egészséges fejlődéshez való jogát súlyosan veszélyezteti.

[42] Határozatában levezette a fegyveres konfliktuson alapuló súlyos veszélyhelyzet értelmezését: a szokásos tartózkodási hely Á.ában olyan súlyos veszélynek kell fennállnia, amelyet az adott Á. nem tud vagy nem akar elhárítani. Fegyveres konfliktus akkor áll fenn, amikor az Á.ok fegyveres erőhöz folyamodnak, vagy egy Á.on belül kormányzati hatóságok és szervezett fegyveres csoportok állnak egymással fegyveresen szemben (Prosecutor v.Tadic IT-94-1).

[43] Vizsgálta az I. Á., mint a gyermek szempontjából veszélyesnek/nem veszélyesnek tekintett ország korábbi ügyekben történt megítélését. A Freier v. Freier ügyben (I.133) a bíróság nem fogadta el a háborús zónára való hivatkozást. Rámutatott arra, hogy az iskolák nem zártak be, az üzletek nyitva voltak, nincs megalapozott bizonyíték arra, hogy I. háborús övezet lenne. Ugyancsak a hétköznapi élet zavartalanságára mutatott rá a bíróság az A. v. A. ügyben (I. 487), az ellenségeskedés ellenére a lakosság normálisan végzi a napi teendőit, a terrorizmus pedig nem ismer határokat. A V. L. K. ügyben (I. 519) pedig abban foglalt állást, hogy önmagában az, hogy egy országban általában jelentős kockázata van a jövőben terrortámadásnak, még nem jelenti a visszavitel megtagadását megalapozó közvetlen, konkrét veszélyt.

[44] A fentiekből a határozatában a Kúria azt a következtetést vonta le, hogy I. Á.ban a 2023. október 7-i fegyveres konfliktust követően sem áll fenn olyan helyzet, ami miatt a gyermek az egész országban súlyos veszélyhelyzetnek lenne kitéve, azaz nem alapozza meg a Hágai Egyezmény 13. cikk b) pontja alkalmazását.

[45] A jelen ügyben nincs többlettényállás, ami indokolná a korábbi döntéstől való eltérést: a biztonsági helyzet nem romlott, a kérelmezett a visszavitelt megtagadó ok megalapozottságát nem bizonyította, egyéb megtagadó okra pedig nem hivatkozott.

[46] A perköltség mérséklésére vonatkozó felülvizsgálati kérelmet a Kúria nem vizsgálta: a kérelmezett sem megsértett jogszabályhelyet, sem határozott és konkrét felülvizsgálati

kérelmet (milyen összegre kéri leszállítani) nem terjesztett elő [Pp. 413. § (1) bekezdés b) pont].

[47] A Kúria mindezekre figyelemmel nem találta megállapíthatónak a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértéseket, ezért a jogerős végzést a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[48] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban pervesztes kérelmezettet a Pp. 81. §-a alapján kötelezte – figyelemmel a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésére – a kérelmező felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére. Az eljárás a 2021. évi LXII. törvény 11. § (4) bekezdése alapján tárgyi költségmentes.

[49] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyalás megtartása nélkül bírálta el [Pp. 405. § (1) bekezdése alapján, a Pp. 376. § (1) bekezdés].

[50] A végzés elleni felülvizsgálat kizárt [Pp. 407. § (1) bekezdés d) pont].

Budapest, 2025. szeptember 2.

dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, dr. Osztovits András s.k. előadó bíró, dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő